

W WARSZAWIE DNIA 18 MAJA 1826 ROKU, WE CZWARTEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia	Czas	Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan nieba.
		Stopni zimna	Stopni ciepła	Cali	linij			
15	Z rana . . .	— 2	+ 10	27	7.7	Poludniowo-zachodni	Poludniowo-zachodni	Słońce.
	Po południu .	+ 10	+ 3	"	8,5	Poludniowy	Poludniowo-zachodni	Słońce.
	Wieczorem .	+ 3	+ 3	"	7.9		Poludniowo-zachodni	Gwiazdy.
16	Z rana . . .	0	+ 7	27	7.0	Poludniowo-zachodni	Poludniowo-zachodni	Chmurno.
	Po południu .	+ 7	+ 5	"	7.1	Poludniowo-zachodni	Poludniowo-zachodni	Chmurno.
	Wieczorem .	+ 5	+ 5	"	6.9	Poludniowo-zachodni	Poludniowo-zachodni	Chmurno.
17	Z rana . . .	+ 5	+ 12	27	6.5	Zachodni	Zachodni	Chmurno.
	Po południu .	+ 12	+ 7	"	7.4	Zachodni	Północno-zachodni	Niepewno.
	Wieczorem .	+ 7	+ 7	"	7.4	Zachodni	Zachodni	Xiężyc.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Sąd pokoju powiatu garwolińskiego, w województwie podlaskim.

Z powodu żądanej regulacji nowęj hypoteki gruntów i domu w mieście Garwolinie pod nrem 32 przy ulicy Nadwodnej położonego, do Jana Białeckiego własnością należycie mającego, uwiadomienia interesantów, iż takowa nastąpi w sądzie tutejszym dnia 3 Sierpnia r. b. o godzinie 9 rannęj. Wzywa ich przeto, aby do takowęj osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się; — ostrzega ich oraz, iż niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisane.

Jeśli by właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, tenże, na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę 10 do 50 zł. skazanym zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji iaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 4 Sierpnia r. b. o godzinie 9 rannęj, na posiedzeniu publicznem sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas odwołania się od nięj upływać zacznie; — interessanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia ięj, przytomnymi byđz winni.

Garwolin, d. 1 m. Maja 1825 r.

Sędzia pokoju, przędujący: Ostrowski.

Pisarz sądowy i hypoteczny: Bartoszewski.

Sąd pokoju powiatu kazimierskiego w województwie lubelskim.

Na żądanie Stanisława i Maryanny Witkowskich małżonków, względem regulacji nowęj hypoteki domu w mieście Kazimierzu dolnym, przy ulicy Dół Plebański zwanęj, dawnięj pod nrem 133 a teraz 131 położonego, wraz z ogrodem, — pod d. 20 m. Kwietnia r. b. ad nrum 271 wniesione, w dniu zaś 3 m. Maja r. b. protokółarnie przyznane; uwiadomienia interesantów, że regulacja takowa nastąpi w sądzie tutejszym dnia 5 m. Stęcznia 1827 roku. Wzywa ich przeto, aby do tęjże osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się,

żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się; — ostrzega zarazem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w artykułach 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisane.

Jeśli by właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, tenże, na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę 10 do 50 zł. skazanym zostanie, i podług artykułu 150 prawa wyż cytowanego utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji iaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 12 m. Stęcznia 1827 roku, na posiedzeniu publicznem sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od nięj upływać zacznie; — interessanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia ięj, obecnymi byđz powinni.

w Kazimierzu d. 9 m. Maja 1826 r.

Zastępcą podsędku: Engelbert Kozłowski
Jan Łaski.

WARSZAWA.

— Najiaśniejszy CESARZ i KRÓL, dekretem swym z dnia 18 Kwietnia r. b., najłaskawięj udzielił raczył członkom deputacyi, mającęj złożyć u stop tronu, hołd wierności w imieniu narodu polskiego, ozdoby honorowe, iak następuie:

Xięciu Lubeckiemu, Ministrowi przychodów i skarbu, order ś. Alexandra Newskiego.

JX. Prażmowskiemu Senatorowi Biskupowi dyecezyi płockięj, order Orła Białęgo.

JP. Hr. Bntńskiemu, Senatorowi Kasztelanowi, order ś. Anny Iszęj klasy.

JP. Józefowi Hr. Krasinśkiemu, Szambelanowi J. K. Mości, Posłowi powiatu błońskiego, order ś. Stanisława klasy Iszęj.

JP. Kuzniczewowi, deputowanemu VII cyrkułu miasta Warszawy, order ś. Anny 2gięj klasy.

— Najiaśniejszy CESARZ i KRÓL, dekretem swym z dnia 18 Kwietnia, najłaskawięj mianować raczył JP. Antonięgo Siennickiego, urzędnika w Kommissyi rządowęj przychodów i Skarbu, Referendarzem Stanu nadzwyczajnym.

— JO. Xiążę Namiestnik Króleski wyie-

chał dla zwiedzenia województw lubelskiego i podlaskiego.

— Na zgromadzeniu politycznem cyrkułu V miasta stołecznego Warszawy, obrano deputowanym na seym JW. Brinkena, a Radcą wojewódzkim W. Jozefa Kaplińskiego.

— Dnia 15 b. m. na Bielony przejechało przez rogatki karek 79, koczów 438, dorozek 686, bryczek 870, konnych 148. — W ogóle iadących, w połowie było mnięj niż przeszłego roku; — lecz piechota była bardzo liczna.

— Nowa komedya „Damy i Huzary“ bardzo zabawiła obecnych. Autor ięj, (Alexander Hr. Fredro) iuz dowiodłszy niepospolitego talentu w komedjach ułożonych wierszem, równie w niniejszęj krotofilii ciągle zajmuie słuchacza przez układ scen i wyborną dykeę. Ta sztuka długo może należyc do rzędu dzieł często przedstawianych.

— W księgarni A. Brzeziny przy ulicy Miodowęj, wychodzić będą pisma Wandy Maleckięj pod tytułem wybór romanów, oddziałami, każdy z 6 tomów złożony. Pierwszy oddział składać się będzie z romanu poetycznego Tomasza Moore we 2 tomach pod tytułem Lala Rukh, i romanu historycznego pani Pichler, pod tytułem Ohlęzenie Wiednia. Prenumerata każdego oddziału kosztuie na pięknym papierze w Warszawie złp. 24, na pocztamtach królestwa polskiego złp. 30; na podlejszym papierze złp. 18, na pocztamtach złp. 24. Pierwszy oddział w przecięgu pół roku ukończonym zostanie, i co miesiąc tom ieden z druku wyddzie.

— Z Zamościa d. 1 Maja 1826 r. — Odbył się seymik obywatelski ptu zamoyskiego pod przewodnictwem JW. Tomasza Wyszyńskiego Sędzięgo pokoju w zastępstwie Marszałka, na którym assessorami byli JJWW. Wolanowski i Piotr Grabowski, a Sekretarzem JW. Skotnicki. Większością głosów, został powtórnie JW. Tomasz Wyszyński Posłem na seym obrany, a WW. Wincenty Skotnicki i Józef Wyszyński Radcami Rady obywatelskięj województwa lubelskiego.

— Z Chelma. — W dniu 1 Maja r. b. odbył się w tēm mieście seymik szlachecki powiatu chelmskiego pod przewodnictwem Marszałka JW. Hr. Suchodolskiego, na którym Posłem na seym JW. Hr. Alojzy Polityło, dziedzie dobr klu-

cza woysławickiego, zaś Radcami woiewódzkimi Jakób Rzewuski i Adam Węgliński obrani zostali.

— *Z Staszowa.* — W dniu 1 b. m. i. r. odbył się w tém mieście seymik szlachecki ptu staszowskiego, pod przewodnictwem Marszałka JW. Józefa Hr. Ledochowskiego, na którym Posłem na seym JW. Hr. Ledochowski Marszałek tegoż seymiku, zaś Radcami woiewódzkimi WW. Spiridon Rohoziński i Józef Niemierzyc obrani zostali.

— *Z Błonia.* — W dniu 1. b. m. i. r. odbył się w tém mieście seymik szlachecki ptu błońskiego, na którym Posłem na seym JW. Władysław Hr. Ostrowski, dziedzie dóbr Nadarzyna, zaś Radcami woiewódzkimi WW. Tomasz Bontani i Ignacy Rogowski obrani zostali.

— *Artykuł nadesłany.* — Przypadkiem dostało się nam w ręce tłumaczenie na język niemiecki kazania Senatora Biskupa krakowskiego mianego w czasie obchodu pogrzebowego po wiekopomnym Cesarzu i Królu polskim ALEXANDRZE. Niepodobna z większą znajomością języka, i mocą wyrzów, oddać wiernie tyle wzniosłych myśli, które się w niém mieszczą; tłumaczem jest obywatel woiewództwa lubelskiego, Jan Pawłowski, Sędzia pokoju ptu tomaszowskiego. Życzyć należy ażeby tłumacz drukiem chciał ogłosić wzorowy ten przekład, iżby tym sposobem poznano i zagranicą sławnego mowcę jakim się szczyści Polska. S.

— *Sprostowanie.* — W 52 nrze naszego pisma, donosząc, podług Kuriera warszawskiego, o seymiku ptu krasnostawskiego, nazwisko przewodniczącego obradom Marszałka, mylnie, zamiast *Swieżawski*, podaliśmy: *Smiczewski*.

PRZYIECHALI (dnia 15, 16 i 17 Maia.)

Grygolewska Justyna Sędzina z Winnicy. — Jabłoński Ludwik Kapitan z Lublina. — Krasinski Jzydor Jeneral dywizyi z Lublina. — Kolarzowski Klemens Podpułkownik z Kalisza. — Brzozowski Piotr Sędzia z Kozmina. — Oborski Kapitan gwardyi z Modlina. — Niemoiewski Kalasanty Jeneralowicz z Ratowa. — Sadowski Józef oby. z Bielykowa.

WYJECHALI (dnia 15, 16 i 17 Maia.)

Radoszewski Radca Stanu do Lublina. — Siemakowski Józef Hrabia do Stasiawa. — Walowska Monika b. Pułkownikowa do Radomia. — Mirosławski Podpułkownik do Włocławka. — Potocki Józef Graf do Bodzków. — Poradowski Józef oby. do Wilna. — Stępowski Leon oby. do Komorzyc. — Dąbrowski Filip oby. do Midrowa. — Duninowa Barbara oby. do Skiernewic. — Windel Karol Professor do Pirmond.

z Poznania.

— Dnia 4 Maia odbył się w umyślnie przygotowanym miejscu, w pomieszkaniu JO. X. Namiestnika Króleskiego, uroczysty obrząd chrztu córki Xięcia Wilhelma Radziwiła królesko-pruskiego Maiora w 19 pułku piechoty, narodzoney dnia 4 Kwietnia. Administrator tutejszego arcybiskupstwa, kanonik katedralny gnieźnieński X. *Wolicki*, dopełniał tego obrzadku w towarzystwie kanoników i innego duchowieństwa, przyczem zabrał głos i przemówił stosownie do téy okoliczności. Nowo narodzona xiężniczka otrzymała pomiędzy innymi, imię Ludwika Fryderyka Wilhelmina. — Najmłodszy Pan raczył być xiężniczki oycem chrzestnym, i przeznaczył Jenerała Porucznika Röder, aby go w tym obrzędzie zastępował.

z Wrocławia 8 Maia.

Dnia 4 po południu wyszedłem iak za zwyczaj na przechadzke, na groblę nad Odrą. Cała okolica zapelniona była ludem rozmaicie postroionym, i każdy swobodnie przechodził się. O godzinie 5 woda z większą mocą wystąpiła z brzegów, wdarła się na niziny, nagle zalała wszystkie łąki, a wieczór o 9 ani widać było pól po nad Odrą. Dnia 5 rano woda stała przeddrzwiami naszego domu. Przez noc podniosła się do takiéy wysokości, iakiéy nikt zapamiętać nie może; wszędzie sobie otworzyła drogi rozpościerając spustoszenie. Naprzód spieszyłem do biblioteki; lecz nie mogłem się dostać do niéy, — woda na stopę wysoko stała na dziedzińcu, a już od północy ludzie zajęci byli utorowaniem sobie drogi z kamieni, desek, skrzyń. Wszystkie piwnice pełne wody. Dnia 5 o godzinie 12 poszedłem nad Odrę. Równiny na milę rozciągające się, na których najpiękniejsze zboże i trawa, ieszcze dnia wczorajszego widzieć się dawały, teraz wystawiały postać rozległego jeziora. Spustoszenie iest straszne, a nieszczęście nadodrzańskich mieszkańców nadzwyczajne. Wioski w bliskości rzeki zdają się pływać, — wiele domów opuszczonych stoi. Wszędzie czynnie pracują; po głównych groblach lękają się przerwy, — woda poniżej otworzyła sobie drogę, i zagraża przebraniem przez wierzch.

— P. Grass, Barth i wspol. poświęcili na wsparcie nieszczęśliwych Greków 200 egzemplarzy tłumaczenia wspaniałego dzieła „Podróży Hr. Raczyńskiego po niektórych prowincjach państwa tureckiego“ które w cenie składowéy 15 zł. kosztuje, a teraz po zł. 6 ma być sprzedane.

z Magdeburga 8 Maia.

— Piszą z Londynu: W parlamencie wnosili 2 Maia nasi Ministrowie, aby znajdujące się tu na składzie zboże, z miernym cłem, 12 szyl. za kwarter, na konsumpcyą przeznaczyć, i Królowi udzielić mocy, do otwarcia portów według jego widoków, w miarę okoliczności, przed następném zgromadzeniem parlamentu. Nie wątpię bynajmniéy iż parlament zezwoli na użycie zboża na składach tutejszych będącego, za miernym cłem; lecz iutro dopiero dostatecznie wiedzieć będziemy, czy tylko sama pszenica, czy inne gatunki zboża pod tém pozwoleniem objęte będą.

z Frankfurtu 7 Maia.

— Ponieważ splawne połączenie rzeki Ems z Lippe nader iest trudne, a nade wszystko obawiać się należy braku wody w wyższej części kanału przez miesiące letnie; wniesiono więc projekt, aby nad wyższą Ems od miejsca, w którym niedługo żeglowną zostanie, aż do rzeki Lippe, założyć drogę bitą, z tłuczoney krzemionki, obeymującą koley 14 stop szeroka, na trakcie 38 stop szerokości mającym. Takowego rodzaju droga sztuczna, w miejscach gdzie nie brakuje kamieni, kosztować będzie na milę 60,000 zł. Połączenie Lippy z Ems, a tém samym z drogami Niemiec, iest bardzo ważną rzeczą dla handlu niemieckiego.

— Autentyczne wiadomości z Wiednia donoszą, że naczelnik upadłego domu Fries i wspólników, D. Parish, w Dunaju znaleziony został.

z Sztokholmu 2 Maia.

— Uzbraiają w Karlskrone króleską fregatę *Eurydice*, w celu przewiezienia Feldmarszałka Hrabiego Stedingk z nader licznym i świetnym orszakiem do Petersburga.

— Maior *Meiländer*, mianowany wraz z Pułkownikiem *Spörek*, ze strony Norwegii, dla ustalenia granic z Rosyją, wyjeżdża ztąd dnia 30 Kwietnia na miejsce swojej czynności.

z Brukseli 5 Maia.

— Donoszą z Gröningén pod dniem 1 Maia co następuje. — Nieiaki Jan Mikołaj *Leonidas*, mieniący się spartańskim Hrabią, i udający się za posła Senatu greckiego do odbierania składek poczynionych w Europie dla Greków, skazany został na sześćmiesięczne więzienie i zapłacenie pieniężnéy kary 50 złotych, — albowiem za pomocą zfałszowanych papierów udawał się za posła greckiego rządu. (G. B.)

— Donoszą z Fronchiennes, że krowa należąca do nieiakiego Piotra Lybart urodziła cielę, mające ośm nóg, ośm nóg porządnych, dwa ogony, dwie głowy, pięć uszów, brzuch, piersi i dwie kości grzbietowe. Potwór ten posłany będzie do Gand, i przeznaczony iest do gabinetu uniwersytetu bruxelskiego.

z Rzymu 20 Kwietnia.

— Oczekują tu aienta dyplomatycznego z Peru, który już stanął w Londynie; ma on polecenie załatwić sprawy kościelne swéy rzeczypospolitéy z stolicą apostolską.

— Zapewniają, iż kuratorowie kościoła ś. Piotra szczerze się teraz zajmują kopułą téy wspaniałéy świątyni, która dość mocno pochyla się, tak, iż ustąpienie iéy od pionu ze wszystkich stron spostrzegać się daie.

— Pod rządem francuzkim, część tutejszego długi krajowego, znana pod tytułem *Luoghi di Monte*, zajęta została, następnie przywrócona, znacznie wzrosła. Od czasu gdy liczne zakony przywrócone zostały, wszystkie udały się ze swemi pretensyami do rządu, lubo też wzrosły ieszcze przed epoką zaięcia rzeczonych długów. Słychać, iż wszystkie rzeczone korporacye bez wyjątku zaspokoione zostały; prywatni iednak wierzyciele nic nie otrzymali.

— Trzy bankructwa, które kolejno, iedno po drugim zjawiły się w Stanie Kościelnym, sprawiły tu mocne wrażenie. W Bolonii zbankrutował Hrabia Gozzadini; deficit ma wynosić 280,000 skudów, z których 80,000 na rząd przypada, który go tam mianował ieneralnym poborcą. W Forli, tegoż nieszczęścia doznał Hrabia Gaddi; bilans ieszcze bardziéy iest dla niego zgubnym, — rząd traci na tém 100,000 skudów. Nakoniec w samym Rzymie zbankrutował nieiaki Benucci, urzędnik przy *Camera apostolica*, ieden z najczynniejszych a razem najnieszczęśliwszych spekulantów giełdy.

z Madrytu 20 Kwietnia.

— Na wniosek rady kastylskiej rozkazał Król Jmé, aby żadnego ucznia do adwokatury nie przypuszcząć, któryby służył w korpusie ochotników narodowych.

— W całym królestwie liczą 300,000 ochotników króleskich, z których połowa zupełnie uzbrojona i we wszystko opatrzona.

— W portugalskiéj prowincyi Alentejo rozciągnięty będzie kordon zdrowia.

— Od niejakiego czasu Posel angielski, P. Lamb, nie bywa tak często udworu jak posłowie innych narodów. Dziś rano (20 Kwietnia) skoro tylko przybył goniec nadzwyczajny z Paryża, natychmiast P. Lamb udał się do Aranjuez.

— Kuryer handlowy kadycki udziela pod dniem 13 Kwietnia wiadomości z Lima z dnia 26 Października. Callao trzymało się jeszcze podówczas; z tém wszystkiém *Rodil* utracił połowę załogi. Bomba puszczona do miasta ubiła 25 ludzi, i konia pod Jeneralem. Natychmiast żołnierze rzucili się na poległe zwierze, właśnie jak drapieżne ptaki, i zjedli surowe mięso. Port jest ciągle ściśle blokowany.

— Niedawno osobliwsze przytrafiło się zdarzenie w Galicyi, w zatoce *Pontevedra*. Kontrabandziści naprawiali swój okręt na małej wysepce téżże zatoki; Kapitan milicyi z Tuy chciał ich z nienaęka napaść we 40 ludzi. Lecz przemycający nie tylko się bronili, lecz wzięli nawet w niewolę Kapitana wraz z całą jego kompanią, której odebrali broń i inne przedmioty, a potem ją puścili. Mówią, że kilku ludzi w téj utarczce poległo lub zostało raniionych. Naczelný dowódzca prowincyi wyruszył, po odebraniu téj wiadomości, z dwoma wyborczemi kompaniami z *Sant-Jago* do *Pontevedra*; lecz kontrabandziści pewnie nie czekali na niego.

z Paryża 5 Maia.

— P. Laurentie, ieneralny inspektor uniwersytetu, miał zaszczyt przedstawić Królowi swój wstęp do filozofii, czyli *traktat o początku i pewności wiadomości ludzkich*.

— Monarcha którego troskliwość dla swego narodu codziennie okazuje się w nowych dobrodzieystwach, zatwierdził trzy projekta mające na celu rozwinięcie naszego rolnictwa i handlu.

Pierwszy z tych projektów dotyczy się założenia przez akcyę instytutu agronomicznego, w którym nauczać będą najlepszych metod teoretycznych i praktycznych rolnictwa i ogrodnictwa; i w tym celu N. Pan rozkazał zakupić i przyłączyć do dóbr korony majątność *Grignau* wartującą milion. Trzechset uczniów przyymą w tym instytucie, i ażeby zmniejszyć o ile można cenę opłaty od uczniów, Król odstępuje przez czterdziestoletni przeciąg trwania towarzystwa akcyonaryuszów, dochód od 400 akcyi po 1,200 fr. Część tego dochodu użytą będzie na powiększenie rozległości zakładu.

Drugi projekt dotyczący się hodowania morw i jedwabników, posłużył N. Panu do uposażenia z hojnością króleską użytecznego zakładu. Wzorowe gospodarstwo ustanowione będzie w dobrach *Bergerie* przy *Corbeil*, zakupionych za rozkazem Króla, dla ponowienia doświadczeń czynionych w depart. *Jeera* i *Allier*, które zwycięzko zbiły przesąd od tak dawna upowszechniony, że doświadczenia takowe udadź się mogą jedynie w południowych prowincyach. Tak więc z rozszerzenia środków hodowania morw i jedwabni-

ków, wyniknie to, że Francya nie będzie sprowadzała z zagranicy trzeciéj części jedwabów, wyrabianego w naszych fabrykach.

Nareszcie trzeci projekt ma na celu wzniesienie fabrykatów tkackich z wełny króleskiéj. Reims było dawniém ich głównym siedliskiem; teraz w Anglii posunięto je do wysokiego stopnia doskonałości. Minister domu króleskiego kupił barany angielskie krótkiéj rasy: a ponieważ oprócz tego potrzebném było obszernie miejsce w którémby strzyżono, tkano i myto; N. Pan odstąpił kompanii trudniący się tém przedsięwzięciem, wszystkich gmachów ziętych dawniém przez warsztaty kosmatych dywanów w *Chaillot*, którato rękodzielnia przyłączona jest teraz do fabryki gobelinów. Król ofiarował także kompanii dochód z 250 akcyi po 1,000 franków.

Delfin jest po Królu głównym akcyonaryuszem tych rozmaitych zakładów, i również się niemi zajmuie.

— P. Armand - Simond - Blanquet du Cayla, Wiceadmirał honorowy, umarł nagle w Wersalu w 67 roku życia.

Znaydował się w 13 bitwach morskich i w wielu z nich odniósł zaszczytne rany; był Wiceadmirałem w bitwie pod *Abukir*. Na radzie przed tą bitwą sprzeciwiał się jak najmocniém zgubnemu postanowieniu Admirala, aby walczyć w linii stojąc na kotwicach: gdy nie przyięto zbaWiennéj jego rady, udał się na swój okręt, przeięty boleścią, lecz postanowił walczyć aż do ostateczności. Kartaczem raniony w głowę postradał przytomność przez część bitwy. Skoro tylko odzyskał zmysły doniesiono mu że tylko jedna jego armata zdalna była do użycia: *Niech z niéy strzelają na nieprzyaciela*, odpowiedział tym którzy mu radzili aby się poddał. Zostawił żonę i ośmioro dzieci niepokieszonych po jego stracie. Trzech jego synów jest oficerami w inżynierii, jeździe i piechocie. Jeden z nich dostał w Hiszpanii na polu bitwy, krzyż Legii Honorowéj. Czwarty gotów jest iść w ślady swoich braci.

— Listy z Genewy donoszą o wyjeździe Hrabiego *Capo d'Istria* do Paryża.

— Policya ściga młodego niewolnika murzyna, zbiegłego w Paryżu od swojego pana. Dzienniki utrzymują, że każdy niewolnik wstępuiący na ziemię francuską już tém samém jest wolny.

— Prezydent Boyer, iakéśmy już donieśli, odmówił swéj sankcyi traktatowi handlowemu między rzeczą-pospolitą *Haitijską* a *Francją* zawartemu. Żąda on trzech głównych zmian: 1) modyfikacyi aktu uznania niepodległości, przez coby i *haitijskiéj* i innym z nią łączyc się pragnącym rzeczą-pospolitym więcéj bezpieczeństwa zapewniono; 2) ugody handlowéj, któraby zezwolenie obudwu stron umawiających się uzyskała. 3) Żąda Prezydent, aby Francya uznała niepodległość części hiszpańskiéj *St. Domingo*, lub zrzekła się zmniejszenia ceł w téj części wyspy.

— Pewien dziennik zwany *chorągiew białą*, tak pisze; są to jego własne słowa. „Coż wyniknie z zaburzeń w Manchester? Kilka głów rozetną, żebra połamią, kilku policyantów pobiją, żołnierzy ukamienują, z resztą wszystko wniydzie w zwyczajne karby, procz kilku powieszonych wicherzycieli.“ *Biała chorągiew* bardzo o tém swo-

bodnie mowi; lecz cóżkolwiek bądź nie uważamy za rzeczy tak proste, nawet w Anglii, petycyę popierane przez 100,000 buntowników, którzy palą fabryki i sami pozbawiają się teraźniejszych i przyszłych zasiłków.

— Na posiedzeniu izby deputowanych dnia 2 Maia, przyszło do żwawych rozpraw z powodu wniosku P. Kazimierza *Perrier* tyczącego się kassy umorzenia. Gdy Prezes dał głos P. Kaźm. *Perrier*, aby mówił w obronie swego wniosku, ten oświadczył, iż Prezes, dziś, przeciw iego życzeniu, rzecz tę pod rozwałę poddaie, zwłaszcza że mu wyraźnie oświadczył, iż jeszcze dostatecznie przygotowanym nie jest. Prezes zostawił Izbie rozstrzygnięcie, czy wniosek ma być roztrząsany lub nie; Izba oświadczyła się za roztrząsaniem projektu. Mimo największych nalegań, oświadczył P. *Perrier*, iż nie jest jeszcze dostatecznie przygotowanym. Pan *Hyde de Neuville* i Pan *B. Constant* nieśli się za swym kolegą, i żądali przynajmniej dwóch dni zwłoki. „Coż powie Francya, zawołał P. *Hyde de Neuville*, o takowych rozprawach? Jeden z członków podał projekt tyczący się najważniejszych i najkorzystniejszych spraw Francyi; oświadcza że dla słabości i dla nieprzygotowania objaśnić swego projektu nie może:— izba chce korzystać z téj okazji, i uniknąć projektu. Nie Mości Panowie, nie zechcecie zapewne takowego widowiska wystawiać dla Francyi (Wielka wrzawa). Żądam odłożenia rozpraw aż do Czwartku. (Nie nie wołają w środku). — Jeżeli jednak P. *Perrier* czuje się słabym, jeżeli jest chorym? (Śmiech powszechny). — P. *Kaz. Perrier* pokazuje znaki, iakie zwykła czynić śpiewaczka, gdy na odgłos publiczności *da capo*, chce iéy dać do zrozumienia, że ochrzypła lub że jest słabą, i dodaje: W rzeczy saméy jestem bardzo chory. (Nowy śmiech i wrzawa). — P. *Girardin*: Można się rozchorować widząc taką niesprawiedliwość. (Wrzawa się powiększa). W tym momencie P. *Dussumier-Tonbrune*, deputowany z *Bordeaux*, zalecony z biegłości w sztuce lekarskiéj, podnosi się z miejsca prawéj strony środka, a zbliżywszy się do P. *Perrier*, prosi go o puls. P. *Perrier* dziękuje mu bardzo grzecznie, podaje mu rękę i mówi, widzisz WP. że jestem w istocie chory. — P. *Dussumier*: Puls biie gwałtownie. — P. *Perrier*: Szczerściem że to nie jest ministeryalna febra *de la baisse* (projekt tyczył się spadania 3 procentowych). — Takowa komedia rozweseliła całą izbę. Prezes wniósł jeszcze raz odłożenie, lecz izba na to nie zezwoliła. Z porządku dziennego wypadły rozprawy nad projektem tyczącym się kredytu zasiłkowego dla służby z roku 1825. Prezes oświadczył iż Pan *Kaz. Perrier* ma głos. Kilka głosów zawołało: on chory; lecz P. *Perrier* wszedł na mównicę, rozszerzył się w długiéj i pełnéj zapałn mowie nad projektem, który jednak w końcu przyjęty został większością głosów 257 przeciw 39.

z Londynu 3 Maia.

— Rozruchy około Manchester zniewolity Rząd do środka, któremu sam się przed kilku dniami przeciwiał.

Dziś wniósł Pan *Canning* do izby niższej „ażeby zboże znaydujące się na skła-

dzie pod kluczem' (około 360,000 kwarterów), na konsumpcję przeznaczyc; niemniej ażeby upoważnić Króla Jmci do otwarcia portów handlowi zbożowemu przed następnym zebraniem się parlamentu, jeżeli tego będzie widział potrzebę.

Wniosek Pana Canning, wcale nie był przyjęty z tą jednogłównością której spodziewać się kazał duch izby, gdy dniem pierwszy oznajmił, że go uczyni nazajutrz. Nadewszystko mocno powstawał przeciw niemu Thomas Lethbridge i P. Bennet, którzy uważali go za uboczny środek przez rząd użyty, do odmiany teraźniejszych praw zbożowych; zdziwili się, że ten wniosek tak prędko nastąpił po rozprawach które w tymże przedmiocie zaszły w parlamencie, i rzekli, iż rząd ma łatwiejszy środek zaradzenia chwilowej niedogodności, to jest zakupić zboże i posłać na targ za niższą cenę. P. Canning żywo, sprzeciwiającym się, odpowiedział:— powstał nadewszystko przeciw temu zarzutowi, iż rząd chce używać ubocznych środków dla dopięcia celów swoich.

Lord Milton, P. Withmore i Banker, mówili w téjże samej treści co PP. Lethbridge i Bennet. P. Huskisson im odpowiedział:— głosowano na wniesioną przez Pana Bennet poprawę i odrzucono ją 214 głosami przeciw 84.

Jednakże gdy P. Bennet oświadczył, że chce opierać się temu środkowi całą swoją mocą (to jest wnosząc co chwila nowe poprawki) narady odłożono do dnia jutrzejszego, mimo wszelkiego oporu pana Canning, który środek ten nazwał *bezrozumnym* a nawet *niebezpiecznym*.

Obawiają się zapewne, aby przedłużenie tych narad i opieranie się wnioskowi rządu, nie miało złego skutku między rzemieślnikami nie mającymi roboty w hrabstwie Lancastre.

Izba przyjęła pierwszą część wniosku pana Canning, aby zakupić zboża będące na składzie. Zapas ten wynosi około 360,000 kwarter; użyty będzie na potrzebę kraju, za opłatą 12. szylingów od jednego kwarteru.

— Wczoray wieczór wysłano gońca króleskiego, P. Bailey, do Jenerała John Byng, aby mu oddał rozkaz objęcia dowództwa w obwodzie Manchester. Zalecono największy pospiech P. Bailey, aby zastał Jenerała, jeżeli by być może, w New market.

— W Sobotę Xiążę Yorku przybył do miasta i kazał P. Peel zdać sobie raport w urzędzie kawaleryi gwardyi o wypadkach w Lancashire i naradach gabinetowych, poczem J. K. W. wydał rozkazy do spiesznego pochodu batalionowi gwardyi pieszej, i udał się z raportem do Króla Jmci, gdzie do 7mój zabawił.

— Różne dzienniki zawierają następujące doniesienia z hrabstwa Lancaster:

— Odebrano wiadomości z Manchester z d. 28 rano. Jenerał Harris dowódca powiatu przybył do tego miasta; 1 pułk dragonów gwardyi także tam nadszedł. Oddziałowi artylleryi rozkazano przybyć do Sheffield z innemi oddziałami wojska.

Buntownicy zamierzili sobie skruszyć warsztaty tak zwane *powerloone*. W Manchester i w sąsiedztwie usiłowano trzy lub cztery razy zniszczyć te warsztaty, lecz nie mogli tego dokazać, i lękano się jeszcze o bezpieczeństwo miasta.

— Manchester 27 Kwietnia. — Bunto-

wnicy ciągle niszczą wszystkie warsztaty które znajdują w Radersdale. Zniszczyli ich kilkanaście przy Haslenden. Odparło ich wojsko przy Bury, i zabito ich 6 lub 7, a zraniono 19 stu. Tu lud nie jest kontent, i nie zdziwiłbym się gdyby spokójność przerwano.

— Blackburn 27 Kwietnia. — Dziś jest śmieszny spokój. Buntownicy byli w Chorley, gdzie zniszczyli warsztaty w fabryce Hietona. Wczoray wiele złego zrzadzili w Bury, i wielu zabito. Lecz wszystko w takiem jest zamieszaniu, że nie możemy o niczem się dowiedzieć. Nie załatwiają żadnych interessów, nie wiem iak się to wszystko skończy.

— Manchester 27 Kwietnia. — Lud zgromadził się tłumem na polach s. Jerzego. Odprawiono processyą, i kilka bochenków chleba niesiono w trumnie. Aż dotąd nie było zamieszania; lecz postępowanie buntowników w okolicy Bury, Clithero, i Blackburn, tychże samych nadużyć lękać się każe. Rzemieślnicy zgromadzili się dziś rano w liczbie 10000, i zapewne noc bez zamieszek nie przejdzie.

W innym liście, mówiono, że „w chwili gdy ten list piszę zapalono dwie fabryki.“

Oczekują z niezmierną ciekawością, wiadomości z krajiny rozciągającej się od Rochdale do Hyde. Ludność jest bardzo liczna, a fabryki są tam iak najważniejszą rzeczą; — jeżeli buntownicy rzucą się na te zakłady, wielkość fabryk angielskich w kilku godzinach upadł może.

— Odebrano dnia 28 wiadomości w Manchester do 9tój rano. Popelniono wiele nadużyć w okolicach tego miasta. Wszystkie osoby interessujące się losem fabryk, w takiem były trwodze i zamieszaniu, że nie można było powziąć żadnej wiadomości o wypadkach nocy. Fabrykanci tak są zatrwożeni w Blackburn, że nie śmieją pisać listów z obawy, aby nie wpadły w ręce buntowników.

— Z Manchester donoszą: Niestety! rozruchy które się w tym tygodniu w Blackburn i t. d. pokazały, rozciągnęły się i do nas. W początku tygodnia w pojedynczych przedziarniach wszczęła się kłótnia między robotnikami o podwyższenie płacy, w skutek której warsztaty ustały; we Czwartek od rana zebrało się około 30,000 ludzi, po większej części chłopców, i odprawili zgromadzenie wśród wielkiej wrzawy na polu, najprzód o godzinie 10 a potem o 6 wieczór, gdzie nie brakło mówcy według ich myśli, ale nie brakło także ludzi którzyby ich napomnieli. Nakoniec wdali się konstablowie, lud rozproszył się w rozmaitym kierunku, grupa tylko 80 do 100 ludzi w postępie wzrastająca skierowała się ku warsztatom tkackim, w których używają pary: powybito okna, popsuto wiele rzeczy zniszczono niższe piętra faktoryi i kantor P. Beaver przy ulicy Jersey, nawet zapalono dom, tak, iż pożar ledwie o 10 wieczór zgaszonym by być mógł, a szkodę zrzadzoną, łącząc w to 2000 sztuk materii, liczyć można na 3 do 4000 f. st.; — druga fabryka osadzona została oddziałem strzelców, którzy kilką ślepami wystrzałami lud rozproszyli. — Dnia 28 przez większą część dnia trwała wrzawa ludu, która na tem kończyła, że żadnego człowieka dobrze ubranego, idącego lub iadącego w bliskości drogi s. Jerzego, nie przepuściła, nie zrabowawszy

go pierwszy. Tłum ten wieczór o godzinie 6 uzbroiona milicya miejska rozproszyła, lecz musiała wytrzymać grad kamieni. O godzinie 7½ przy wielkiej ulicy Ansat musiano odczytać akt o buntach i schwytano zaraz 24 osób podejrzaných. Poźniej wszystko się uspokoiło, a patrole przez całą noc przebiegały ulice miasta.

W czasie napaści pospólstwa na maszynerye PP. Kay, Whithead, Mens i Kamer, w Radersdale, właściciele iak najszybciej bronili swęj własności, zabili 7 buntowników i ranili 19; lecz walka skończyła się zupełnym zniszczeniem ich fabryk.

„Dziś jest wszystko spokojnie, donoszą dnia 30 z Manchesteru. Lecz dzień wczorayszy był bardzo złym po odejściu pierwszego raportu; wszystkie fabryki i sklepy były zamknięte i zaryglowane. Po ulicach pospólstwo zaczęło się bronić silę publiczną. W New-gross, między innemi, intendent policyi, sam P. Foster, wielu konstablów i żołnierzy ranieni; z początku nawet oddział jazdy z Cheshire zmuszono do cofania się, lecz wkrótce potrafił sobie drogę otworzyć. Wiele okien powybito, kilka sklepów wyłamano, a rabowanie osób znakomitszych po ulicach trwało ciągle. — O godzinie 2 popołudniu. — W téj chwili wchodzi artyllerya z zapalonemi lontami, tłum niknie na ulicach — O godzinie 4. — Lud zaczyna się zbierać znowu po ulicach, ale się zachowuje spokojnie.“

— Osad angielskich w Ameryce północnej jest pięć. 1) Kanada Niższa ma 500,000 mieszkańców, a 76,000 milicyi; sato po większej części katolicy, którzy duchowieństwo swoje utrzymują sami, ze składki dwudziestę szóstą częśći zbiorów Anglia; s nie więcej nad 1,000 f. st. dopłaca. Roczny dochód katolickiego Plebana wynosi 300 f. st. — 2) Kanada Wyższa: ludność iey, nie tak iak Niższej, francuzkiego, lecz angielskiego jest rodu, i dla tego po większej części wyznania protestanckiego. Ma 160,000 mieszkańców a 44,000 milicyi. 3) Nowy Brunświk. 70,000 mieszkańców, a 11,000 milicyi. 4) Nowa Szkocya z miastem stołecznym Halifax, mającym port wyborny i warsztat do budowy okrętów; ma mieszkańców 86,000 a 12,000 milicyi, i ciągle ludność wzrasta. Nakoniec, 5) Wyspa Xięcia Edwarda z 24,000 mieszkańców i 4,000 milicyi. Ludność więc w ogóle tych pięciu osad wynosi 900,000 dusz, z których 147,000 wywieszonych milicyi wybrać można; — pomiędzy tą znaczna liczba strzelców wybornych. Nowy Brunświk i Nowa Szkocya; rozciągając się po nad rybnią zatoką Fundy, dostarczają marynarce angielskiej doświadczonych żeglarzy, których Stanom Zjednoczonym przy pomnożeniu floty, teraz 4,000 maytków liczący, coraz bardziej braknąć poczyna, i następnie tém więcej zabraknie, gdy się ku zachodowi na równiny Missisipi i Missouri porzucą, oddalając się będą od brzegów. Osady te mają wielką obfitość węgla ziemnych i drzewa do budowy okrętów. Mimo niestychanej rozciągłości handlu drzewa Kanady z Anglią, związki iey przecież w tym względzie z morzem Bałtyckim nie zmniejszyły się, iak to wyraźnie okazuje liczba okrętów, które od czasu pokoju po tém morzu żeglują. Było zaś w roku 1816 okrętów 1,898, w r. 1820 już 3,597; 1822, 3,097; 1824, 8,540, a 1825:— 5,156.

(Ciąg dalszy w dodatku.)